

164
tum, quod caput est, emolumentum atque utilitas effloresceret, si hæc sacre antiquitatis, Historiæ & Disciplinæ Ecclesiasticæ notitia apud Clericos, ut par esset, vigeret, & inter liberales hujus Seculi Disciplinas, hæc præ cæteris una dominaretur. Cæterum, in Historiæ ac Disciplinæ Ecclesiasticæ, nec non Doctrinæ Moralis Christianæ studio Regulas, quas mihi præscripsisti, inviolatè servabo. Et primò quidem, in Historiâ sicut nimiam quorundam credulitatem, ita pruriginosam aliorum dubitandi libidinem, seu effrenatum intemperantis Critices Audium perinde declinabo, nec committam unquam, vel ut rigidiores illi veritatis exactores, seu nostri Seculi Aristarchi, quibus sapit palatum plus satis, meam simplicitatem rideant; vel ut æquiores rerum æstimatores de præfidentiori quâdam Censura, vel morosiori quadam agendi ratione jure mecum expostulare possint. Secundò, circa Ecclesiæ Disciplinam, laudabo quidem præsentem Ecclesiæ praxim impetienti penitentibus ante impletam satisfactionem Absolutionis Sacramentalis beneficium; at propterea non adhærebo sententiæ illorum Theologorum, qui Disciplinæ Ecclesiasticæ rigorem plus justò elevare satagentes, dicunt, antiquos Ecclesiæ Canones, qui Clericorum, & Christianorum omnium formæ quædam ac regulæ morum sunt, per desertudinem nunc penitus esse abrogatos, cum potius Ecclesiâ, sicut sæpius me monuisti, antiquos illos Conciliorum Canones in intimo spiritu gerat impressos, eosque vel etiamnum teneat, quantum potest, aut quod eos tenere non possit, temporum difficultatibus præpedita, ingemiscat & doleat, nihilque non agat, ut ecclesiâ illa Instituta ad formandos in temporum perpetuitate Christianorum mores instaurentur, vel adhuc vigentia sedulo teneantur, retineantur collabentia, prorsus collapsa renouentur; moderante omnia Christianâ prudentiâ, ne præcipiti zelo concordia Fidelium perturbetur. Porro, in Doctrinæ Moralis studio, nec per laxiorum, nec per rigidiorum Casuistarum calles incedam, sed uni stabo Doctrinæ S. Thomæ,

*FINIS omnium Colloquiorum in universam
Historiam Ecclesiasticam.*

Angelici Præceptoris, cujus Oracula ab Academicis, ab Episcopis, à Conciliis, à Summis Pontificibus, ab ipso denique Christo ita fuerunt probata, ut, si Angelicam ejus doctrinam sectandæ error contingeret, essemus, quod ablit, ab ipsa doctrinæ S. Thomæ, non sentio satis superque verbum fecisse me, ac finem dicendi non lebrandam susceperem. Nunc igitur ad te, excellentissime Magister, sermonem converto, ut immortales gratias referam, quod ad mea promiscuam Ecclesiasticam Historiam & Disciplinam pertinentem singularem perspicuitate tradideris, suo quidque loco scite digerens, ac collocans, genusque dicendi ubique maxime accommodatum, nitidum videlicet, facile, usitatum, tale denique ut absque salebris, absque asperitate influat in aures animosque discipulis, quæ sit pulchritudine, sed ingenio quodam pudore se commendat. Agnosco itaque lubens, observandissime Magister, me plurimum tibi debere, quod & ad litteras & ad pietatem meum informaveris animum, velimque, in petente grati animi monumentum, tibi ita persuadeas, nullam esse rem minimam, tibi ita persuadeas, nullam esse rem minimam, quæ ad te pertineat, quæ mihi non charior sit, quàm meæ res omnes; idque cum sentiam, sedulitate mihi ipse satisfacere possum, re quidem ipsâ, idem mihi non satisfacio, quod nullam partem tuorum erga me beneficiorum, non modò referendâ, sed ne cogitandâ quidem gratiâ, consequi possum. Vale, mihi multis nominibus, charissime Magister, Ego quæ pertinere ad te intelligam, studiosissimè omnia, diligentissimè curabo. Non fallam opinionem tuam, sed vincam meis studiis & officiis cogitationes tuas. Interea, dum ea, quæ de Historia & Disciplinâ Ecclesiæ hæcenus me docuisti, sæpius lectabo, erit ut dicam identidem cum Sancto Augustino: Patiantur Aquilæ, dum pascuntur Columbe.

T A B U L Æ CHRONOLOGICÆ

AD OPTIMOS CALCULOS REDACTÆ,

ET AD PRÆFIGENDÆ

HISTORIÆ ECCLESIASTICÆ TEMPORA

Omninò necessariæ;

IN QUIBUS TEXITUR SERIES ROMANORUM PONTIFICUM, Patriarcharum Orientis, Sedium Alexandrina, Antiochena, Hierosolymitana, & Constantinopolitana: Imperatorum cum Orientis, tum Occidentis, Regum Gallia, Hispania & Anglia: Haresum, Schismatum & Controversiarum, quæ in Ecclesia emerferunt, Conciliorum cum Occidentum, tum Nationalium, seu Provincialium: Virorum denique Illustrum, qui vel doctrinâ & pietate floruerunt, vel Monachorum, aut Regularium Ordines instituerunt, instaurarunt, propagarunt;

ITA

EX PARTE HUIC TOMO VIII. HISTORIÆ ECCLESIASTICÆ SUBNEXÆ,

UT

Earum Continuationem five Complementum sequens
Tomus Nonus seu Ultimus
suppeditet;

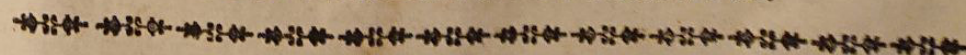
AUCTORE

FR. IGNATIO HIACYNTHO
AMAT DE GRAVESON,

Sacræ Facultatis Parisiensis Doctore, & Collegii Casanatenfis
Theologo, Ord. Fratrum Præd.

EDITIO IN GERMANIA SECUNDA.

CUM PERMISSU SUPERIORUM.

Augustæ Vindelicorum & Græcii,
Sumptibus Fratrum VEITH, Anno MDCCXXVII